

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Landstthinget. № 12

Femte Møde.

Lovsdagen den 5te Februar.

(Forts.)

At Finanzministeriet bemyndiges til ogsaa for Fremtiden at tilstaae sige Undtagelser, ansees for en, navnlig for den, som skal bringe samme i Udøvelse, meget ubehagelig, men nødvendig Udvei, da Erfaring noksom har bekræftet, hvad der forøvrigt ligger i Sagens Natur, at der ingen loobestemte Regler lader sig opstille for de Modificationer, som de afværende Begivenheder og Hensyn udkræve, naar ikke det Nødværge, som det danske Toldvæsen behøver, skal blive for trykkelige.

Skjøndt Lovudkastet indeholder, at bemeldte Placats Bestemmelser kun skulle gjælde indtil videre og deres Dphor kan tænkes at blive nødvendig paa en Tid, hvor Rigsdagen ikke er samlet, er det dog ikke anseet fornødent at begjere nogen Bemyndigelse for Regjeringen til under forandrede Forhold at ophæve denne Lov, da dette i mødende Tilfælde vil kunne skee ved en foreløbig Lov, hvilken sandsynligviis dog ikke vilde undgaaes, naar Rigsdagen ikke tilfældigviis var samlet netop paa det paagjældende Tidspunkt, eftersom de Bestemmelser, der indeholdes i Placaten af 29de Marts 1848, neppe ville kunne ligefrem ophæves, altsaa vige for en fuldstændig Tilbagevenden til Toldforholdet inden den nævnte Dato, men andre, om end midlertidige, Bestemmelser eller Tillægsbestemmelser ville blive nødvendige.

Udkast til Lov angaaende Udførselstoldfrihed for Hornqvæg.

Den i Tarif Extra B til Placaten af 13de Marts 1844 og Placaten af 28de Januar 1846 anordnede, ved allerhøieste Befjendtgjørelse af 19de Januar 1849 foreløbig ud af

Kraft satte, Udførselstold for Hornqvæg, Kalve derunder indbefattede, ophæves herved.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

De særegne Forhold, hvori Danmark i forrige Aar var stillet til Hertugdømmerne, havde efter derom fra forskellige Sider til Regjeringen indkomne Dphysninger indvirket hæmmende paa den fornemmelig for Nørrejylland saa vigtige Affætning af Hornqvæg, forsaavidt saadan Affætning, hvilket for største Deelen tidligere havde været Tilfældet, foregik landværts til Hertugdømmerne, enten til Fædning paa disses Græsgange eller til videre Forsendelse til Hamborg eller England. Først i Slutningen af 1847 var begyndt en directe søværts Udførsel af Hornqvæg fra Hjerting til London, som dog endnu ikke havde faaet nogen stadig Gang. Regjeringen troede derfor under de forhaandenværende Omstændigheder at maatte være betænkt paa at lette den directe søværts Udførsel af Jyllands Hornqvæg. Blandt de Foranstaltninger, der til en saadan directe Udførsels Fremme kunde træffes, og hvortil maa henregnes den først ved Regjeringens Underhandling i England i f. N. tilveiebragte regelmæssige Dampstibsforbindelse mellem Jylland og England, der var beregnet hovedsagelig paa Udførsel af Dvæg og lignende til Udførsel med Seilskibe mindre egnede Frembringelser, var der een, som uopholdelig kunde sættes i Værk, og som i sig selv var ligesaa simpel som hensigtsmæssig, nemlig at ophæve den i Tarif Extra B. til Placaten af 13de Marts 1844 og Placaten af 28de Januar 1846 befalede Udførselstold for Hornqvæg, der udgjorde 1 Rbd. 64 ¢ for et stort Stykke Hornqvæg og for en Kalv af over 300 Punds Vægt, og 80 ¢ for en Kalv af mellem 80 og 300 Punds Vægt, medens Kalve